

עפ"ג 735/08 - מדינת ישראל נגד שADI קבאה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים
עפ"ג 21-08-735 מדינת ישראל נ' קבאה 23 דצמבר 2021

בפני הרכב כב' השופטים:
ר. גריל, שופט עמידה [אב"ד]

א. בולוס, שופט
מ. דאוד, שופט

המעוררת:
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה
עו"ב"כ עוה"ד שרן אייל

נגד
המשיב:
שADI קבאה
עו"ב"כ עוה"ד פארס בריק
מטעם הסנגוריה הציבורית

הodium ערעור מיום 1.8.2021 על גזר-דיןו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט א. קפלן) מיום 28.6.2021 בת"פ 59645-09-19

פסק דין

א. בפניו ערעור המדינה על גזר-דיןו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט אהוד קפלן) מיום 28.6.21 ב-ת"פ 59645-09-19, לפיו הוארך בשנתיים המאשר המותנה בין שישה חודשים שהוטל על המשיב ב-ת"פ 18-07-8798 וכן הוטלו עליו צו של"צ בהיקף של 200 שעות ותשלום קנס בסך 5,000 ל"א או 25 ימי מאסר תחתיו.

ביצוע צו של"צ - מעוכב.

ב. הנسبות הדרישות לעניין זה בתמצית אלה:

כנגד המשיב,olid 1988, הוגש כתוב אישום על-כך שביום 19.8.5.19 סמור לשעה 16:50 הסיע הוא בחדרה תושב זר שלא כדין בידיעה שמדובר בתושב זר שנכנס לישראל ושווה בה שלא כדין ולא היתר, עבירה לפי סעיף 12א (ג)(1) של חוק הכנסת לישראל, תש"ב-1952.

ג. בישיבת בית משפט קמא מיום 27.12.20 הודיעו סגנורו דאז של המשפט: "אותו שב"ח החזיק בהיתר לקו התפר, ונכון שהוא נתפס בחדרה ולא בקו התפר, אך יש בכך קלה לעניין העונש, מה גם שמדובר רק בעבירה הסעה".

מיד בהמשך, הודה הסגנור בשם מרשו בעובדות כתבי-האישום, והמשפט עצמו אישר את דבריו בא-כוcho, ובהתאם לכך הורשע המשפט בעבירה שיוחסה לו בכתב-האישום.

ד. בית משפט קמא הורה לבקש את הסגנור על הזמנת תסקירות שירות המבחן. בתסקיר מיום 23.6.21 ציין, שלמשפט הרשעה קודמת לשנת 2019 בעבירה של הסעת תושב זר, השווה שלא כדין (ת"פ 18-07-8798), ובגינה נדון המשפט אז ל-6 חודשים מאסר על-תנאי, עונש שהינו בר הפעלה בתיק זה. בנוסף הוטל על המשפט הקודם צו של"צ בהיקף של 150 שעות אותן ביצע.

בתסקיר ציין, שהמשפט סיים 12 שנים לימוד ועובד בתחום השיפוצים.

באשר לעבירה מושא הדין טען המשפט בפני שירות המבחן, כי חשב שלאדם אותו הסע היו האישורים הנדרשים ולכן הסיעו, אך כיום נוכחות ההליכים המשפטיים אישר, כי הוא מבין שהיה זה באחריותו להකפיד ולבדוק, הוא מצור על תוצאות מעשי ומבטיח שיימנע בעתיד מהסעת אנשים הנדרשים לאישורי שהיה בארץ.

שירות המבחן התרשם, שהמשפט עשה שימוש מאמצים לניהל אורח חיים תקין ו邏輯י בתעסוקה. לצד זאת ציין שירות המבחן, שאת העבירה מושא הדין כאן (5.8.19) ביצע המשפט מחדש וחוצה לאחר שנית ביום 19.6.17 גזר הדין שbehler הקודם (ב-ת"פ 18-07-8798), ולכן, טרם הספיק, נכון למועד ביצוע העבירה הנוכחת, לבצע את שעות השל"צ שהוטלו עליו בתיק הקודם.

שירות המבחן סבור, שעות השל"צ שהספיק בנסיבות המשפט לבצע (בגין גזר הדין הקודם) תרמו להפחחת הסיכון ואכן לא נפתחו לו תיקים חדשים.

לדעת שירות המבחן, הפעלת המאסר המותנה, גם בדרך של עבודות שירות, יש בה כדי להסביר פגיעה משמעותית במשפט ובבני משפחתו וזאת ברמה הכלכלית והתעסוקתית.

שירות המבחן ציין, שכיום מקבל המשפט אחירות לביצוע העבירה הנדונה, מכיר בתוצאות מעשי ומבטא נוכנות לבצע שירות לתועלת הציבור ואף נמצא על ידי שירות המבחן מתאים לכך.

המלצת שירות המבחן היא להימנע ממצוי הדין עם המשפט, לשקל את הארכת המאסר המותנה ולהעמיד את המשפט בצו של"צ של 200 שעות, דבר שיוהו עבورو חלופה עונשית חינוכית ושיקומית אשר תבהיר לו את חציית הגבולות במעשי ותחזק את הפחתת הסיכון להישנות ביצוע עבירות.

ה. בטיעון לעונש בפני בית משפט קמא טען ב"כ המדינה, שאין להאריך את עונש המאסר המותנה, ועתה להטיל עונש מאסר ברף נמוך-BINONI של שלושה חודשים, הפעלת המאסר המותנה במצבבר, פסילת

רישיון הנהיגה בפועל, מסר מותנה, הטלת התחייבות וכן פסילה על-תנאי של רישיון הנהיגה.

סנגור דاز של המשפט טען בפני בית משפט קמא, שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן כפי שניתנה בתסקירות ציון, כעולה מן התסקיר, שהמשיב ביצע את העבירה מושא הדין משום שאותה עת טרם ביצע את 150 שעות השל"צ שהוטלו עליו בהתאם להקודם, וכן לאחר ביצוע שעות השל"צ הבין המשיב את הפסול שבמעשיו ולא נפתחו לו תיקים נוספים.

הסנגור ציון, כי מדובר באדם נורטטיבי ובקיש, שבית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן ויאריך את התנאי, וכן טען שיש להביא בחשבון שהמשיב הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות והביע חרטה. עוד ציון הסנגור, כי מדובר באדם המנהל אורח חיים נורטטיבי, הוא נשוי ואב לשתי בנות, הוריו אינם עובדים, לאמו יש בעיות רפואיות, אחיו חולה במחלת קשה והמשיב הוא האמון על השגורה הכלכלית בבית.

לטענת הסנגור, אם יוטלו על המשיב עבודות שירות הנזק שייגרם לו יהיה חמור לעומת אשמתו הואיל והוא עובד עם קובלן שיפוצים וכן אינו יכול לבצע עבודות שירות, הואיל והוא המפרנס את משפחתו הגרעינית. המשיב הפנים את הלפק ומהזה כשתניים לא ביצע עבירה נוספת וכן ביקש הסנגור שבית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן.

בגזר הדין קבע בית משפט קמא, כי מתוך הענישה בעבירה זו נע בין מסר על-תנאי לשישה חודשי מסר. בית משפט קמא הצבע על ההתלבטות בפניה עד מהרה, דהיינו, העבירה הנוכחית בוצעה מספר חודשים לאחר שהמשיב עבר עבירה דומה. אילו מדובר היה במסר על-תנאי קצר לא היה בית משפט קמא מהסס מהפעילו בעבודות שירות, אולם המאסר המותנה שהוטל בהתאם להקודם הוא על הרף העליון של מתוך הענישה בעבירות מסווג זה והפעלו לגבי אדם שבعروו רק הרשעה קודמת אחת יוצרת תחושת אי-נעימות.

עוד הביא בית משפט קמא בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ואת העובדה שהמשיב לא הסתבר בעבירות נוספות. בית משפט קמא ציון, שירות המבחן הצבע על שיקול שיקומי המצדיק סטייה לקולא מתוך הענישה וכן סבר, שקיימת הצדקה להארכת המאסר המותנה ולפיכך הטיל על המשיב את הענישה שפירטנו בפתח דברינו.

בערעור המדינה נתען, כנגד קולות העונש שהטיל בית משפט קמא על המשיב. המדינה הצבעה בערעור על החומרה שבعبارة הסעת שב"ח, והבהיר הביטחוני של סכנה לשלאם הציבור (reau"פ 7242/13 **פהמי עיסא נ' מדינת ישראל** (29.4.14)).

המשיבה מוסיפה, שהארכת מאסר מותנה אפשרית רק מטעמים מיוחדים שיירשו לפיקודו סעיף 56(א) של חוק העונשין, התשל"ז-1977, וארכו של התנאי אינו בגדר טעמים מיוחדים שיירשו, ולטעמה, אם סבר המשיב שאורך התנאי שהוטל עליו בהתאם הוא ארוך ולא מידתי היה עליו לערער אז על אורך התקופה.

עוד טוענת המדינה, כי הتسקיר שהוגש אינו מצביע על הליך שיקומי חריג ומוחך אלא המליצה היא להארכת תנאי משום שהמשיב נטל אחריות והביע חריטה ואולם אין בכך ממשום נסיבות חריגות ומוחך המצדיקות את הארכת התנאי.

המדינה מדגישה את העובדה, שאת העבירה הנוכחיית ביצע המשיב כחודש ומוחצה לאחר שנוצר עליו המאסר המותנה (ביום 17.6.19) בגין העבירה הקודמת של הסעת שב"ח.

המדינה מפנה ל-רע"פ 2801/14 **מוראד קניבי נ' מדינת ישראל** (29.4.14), שם נקבע, שעצם אורכו של המאסר המותנה אינו טעם מיוחד להארכתו, וזאת בשם לב לרע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (30.3.17), וכן מפנה המדינה ל-עפ"ג (מחוזי חיפה) 57657-03-17 **מדינת ישראל נ' רמזי נזאל** (14.9.09).

עוד מצינית המדינה בערעורה, שבгин העבירה הקודמת נדון המשיב למאסר מותנה ושל"צ אך הדבר לא הרתיעו מלחזר ולבצע את העבירה הנוכחיית, ולכן לא הייתה סיבה בתיק זה ליתן למשיב אותה עונשה כפי שהוטלה עליו בתיק הקודם, ולא החמרה.

ט. בישיבת בית משפט שהתקיימה בפנינו ביום 28.10.21 הורינו על הזמנת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות. בחוות הדעת מיום 5.12.21 נמצא המשיב כשיר לביצוע עבודות שירות במועדון בית הקישיש בכפר קרע בהיקף של 6.5-8.5 שעות ביום, חמישה ימים בשבוע.

. בדיעו שהתקיים בפנינו ביום 9.12.21, חזרה ב"כ המדינה על תמצית הטענות שבערעור תוך הדגשת פרק הזמן הקצר מאד אשר בין הטלת המאסר המותנה בתיק הראשון לבין ביצוע העבירה זהה מושא ההליך הנוכחי (כחודש ומוחצה).

באשר לטענת המשיב כנגד תקופת התנאי צינה ב"כ המדינה, שהדרך להלן כנגד התנאי היא הגשת ערעור על גזר הדין הראשון.

עוד הוסיף, כי נוכח העובדה שאף לא חלפו חודשים מאז גזר הדין בתיק הראשון, כשהמשיב מבצע את העבירה מושא הליך זה בידועו שתלו ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים, יש להטיל עליו לפחות את ששת חודשים המאסר נוכח הפרת התנאי שנקבע בגזר הדין שבתיק הראשון, אשר ניתן כחודש ומוחצה טרם ביצוע העבירה הנוכחיית.

ב"כ המדינה הטעימה, שהארכת המאסר המותנה תרוקן מתוכן את רכיב העונשה ואין בה כדי לספק את הצורך בהגנה על הציבור, ולכן, לטעמה, שגה בית משפט קמא משווה על הארכת המאסר המותנה, והוא מקום להפעיל את המאסר המותנה, כמו כן להטיל על המשיב עונשה שתהא לכל הפחות בגובה אותו תנאי, חלק בחופף וחלק במצבבר.

ב"כ המדינה אינה מוכנה לקבל את הנאמר בתסקיר שההപנמה של העבירה הchallenge אצל המשיב רק כאשר צבע

את שעות השל"צ (דהיינו, לאחר ביצוע העבירה הנוכחית) שהרי לטעמה, די בהליך אשר התנהל בבית משפט קמא (בתיק **הקודם**) בהיות הנאשם מוצג עליידי עורך דין כדי להבהיר לו כבר אז את הסיטואציה בה הוא נמצא.

ו"א. לעומת זאת, לטענת ב"כ הנאשם, אל לו בבית המשפט שלערעור להתערב בנימוקים שהביאו את בית משפט קמא לעשות שימוש בשיקול דעתו ובסמכותו להאריך את המאסר המותנה, ומה גם שעמדה נגד עינוי של בית משפט קמא המלצת שירות המבחן. לטענת ב"כ הנאשם, לא היו נסיבות מחמירות ביצוע העבירה של הסעת שב"ח על ידי הנאשם.

עוד טען ב"כ הנאשם, שהסביר החזיק בידו אישור כניסה תקף, אם כי לקו התפר, בעוד שההסתעה הتبוצעה על ידי הנאשם אל מעבר לקו התפר, ואולם, אף לטענת ב"כ הנאשם, יכול והציג לא שם לב שהאישור מוגבל לקו התפר, ולא הבין את המשמעות הנובעת מכך.

בית משפט קמא הביא את כל זאת בחשבון, וכן את פרק הזמן שחלף עד מתן גזר הדין.

לטענת ב"כ הנאשם, אין מדובר בסטייה קיצונית מהענישה הרואיה, ואין עיליה להתערב בגזר הדין לאחר שבית משפט קמא שקל את מכלול הנסיבות.

בנוספּ עמד ב"כ הנאשם על הנסיבות האישיות של הנאשם, ועל אורך המאסר המותנה (שישה חודשים) הויל וה הנאשם הוא המפרנס היחיד של משפחתו. לטענת ב"כ הנאשם, החלופה של של"צ לפי המלצת שירות המבחן היא חלופה רואיה כשבאפשרות הנאשם לבצע את שעות השל"צ על-פני שנה, והוא אף מוכן שתוגדל מכסט שעות השל"צ.

ו"ב. הנאשם פנה אלינו וצין, שבנוספּ לשתי בנותיו עתיד להצטרף למשפחה יلد נספּ הויל ורعيיתו בהריון. לדבריו, התקופה של שישה חודשים היא תקופת אורך ובמהלכה הסיכוי שימושו יהא מוקן להעסקו (לאחר שעות עבודה השירות) הוא נמוך והוא לא יוכל לפרנס את משפחתו. עוד ציין, שהוא מטפל באמנו החולה בסוכרת ובஅחו החוללה במחללה קשה, והציג, שפרט לעבירה מושая הליך זה וההlixir הקודם אין לחובתו עבירות כלשהן.

ו"ג. ב"כ המדינה הוסיפה וצינה בפנינו, כי טענת ב"כ הנאשם לפיה מרשו לא הבין את המשמעות הנובעת מכך שהאישור של השב"ח היה מוגבל קו התפר בלבד, סותרת את חקירת הנאשם במשטרתו.

באשר לטענות הנאשם בקשר להשלכה הכלכלית הנובעת מריצוי עונש מאסר בעבודות שירות צינה ב"כ המדינה, כי מדובר בעונש ראוי הויל והintendent ביצע את העבירה מטעמים כלכליים.

ו"ד. לאחר שנטנו דעתנו לכתב האישום שהוגש כנגד הנאשם, להזדאות על-פיו הורשע, לティיעוני הצדדים לעונש בפני בית משפט קמא, למסקיר שירות המבחן, לגזר הדין, לכתב האישום ולגזר הדין שהlixir הקודם שהתנהל כנגד הנאשם בגין הסעת שב"ח, ולאחר שעיננו בהודעת הערעור על נימוקיה, בחווות

דעת הממונה על עבודות שירות, ובטעוניהם של באי כוח שני הצדדים בפנינו בישיבה מיום 21.12.5, לרבות דברי המשיב עצמו, מסקנתנו היא, שערעור המדינה בדיון יסודו, וכי גזר הדין של בית משפט קמא מקל עם המשיב במידה מהחייב את התערבותתו.

אין בידינו לקבל את טענת בא"כ המשיב בפנינו ולפיה "**יכול להיות שהמשיב לא שם לב שהאישור גובל בקו התפר**" (צ"ל: "מוגבל לקו התפר") **והוא לא הבין את המשמעות**" (עמ' 8 לפרט' בפנינו). הטענה שהועלמה מטעם המשיב בפני בית משפט קמא הייתה, שהמשיב שאל לגבי היתה, נאמר לו: "כן", אך "**הוא לא בדק**" (עמ' 6 לפרט', בית משפט קמא).

כלומר, בבית משפט קמא לא הועלתה הטענה לפיה המשיב לא שם לב שהאישור של השב"ח מוגבל לקו התפר, אלא נטען, שם, שהמשיב **לא בדק**.

גם אין לקבל את הטענה שהמשיב לא הבין את המשמעות שהרי מן הטיעון לעונש בתיק **הקודם** שהתנהל כנגד המשיב (ת"פ 18-07-8798), עולה מדברי הסגנור (שם, עמ' 7 לפרט') לשני השב"חים, שם, היו היתר עבודה וכניסה לקו מרחב התפר, וכן נטען, שם, שהעבירה בוצעה למרחק קצר מן המchosום, קרוב לקו התפר. מכאן, שהמשיב היה אמור להיות מודע היטב, נכון ניסינו מן התקיק הקודם, בעבירה זהה של הסעת שב"ח, למשמעות הנובעת מהיתר כניסה המוגבל לקו התפר.

ט"ז. לעומת העניין, העבירה של הסעת שב"ח איננה קלה כלל ועיקר בכך הפוטנציאלי לסיכון הטמון בעבירות ההסעה לכניות שוותם בלתי חוקיים שיכולים ופניהם מועדות לפגיעה בשלום הציבור ובתחומו, עיננו: ע"פ בדירה נ' מדינת ישראל (17.10.07) 5424/07:

"...מקרה זה המחייב בנסיבותיו הקשה את פוטנציאלית הסכנה הגלומ' בהסתעם של שוויים בלתי חוקיים, ועל כן ראוי להבהיר בדרך הענישה לכל מי שחותא בתחום זה, כי הוא עשוי לפחות על כן באובדן חירותו. הדברים נכוונים יותר שאת ביחס למערער נוכח העובדה כי אין מדובר בהסעה חד-פעמית, אלא במערכת מתואמת שפעלה לאורך זמן".

ו"ז. חומרה מיוחדת קיימת בעניינו של המשיב שביצע את העבירה מושא הליך זה כחדש ומחזה בלבד לאחר שנגזר דין בו הילך קודם בגין הסעת שני שב"חים ללא היתר.

אין בידינו לקבל את ההערכה שהועלמה בתסaurus שירות המבחן ולפיה, ביצע המשיב את העבירה הנוכחית לפני ביצוע שעת השל"צ שנגזרו עליו בהילך הקודם, וכי ביצוע שעת השל"צ (שביצע המשיב לאחר מועד העבירה הנוכחית) תרמו באופן מעשי להפחחת הסיכון.

曩ין, כי מן התסaurus עולה, שהמשיב סיים 12 שנים למדוד, והיה מיוצג גם במהלך היליך הקודם על-ידי עורך דין, וכן מוקשית הטענה כאילו לא היה המשיב מודע למשמעות הנובעת מלחזור ולבצע אותה עבירה לאחר שנINITIATED. כנגדו גזר דין הכלול עונש מאסר מוותנה.

נוסיף, שכבר בהליך הקודם ציין שירות המבחן, כי המשיב הבין את הפסול שבמעשיו (עיינו בעמ' 1 סיפה של התסקיר: "אז התרשםנו כי מבין את הפסול במעשהו" - ההדגשה שלנו).

ו"ח. העובדה שהמשיב ההין לחזור ולבצע עבירה זהה כשישה שבועות בלבד לאחר שניתן גזר-דיןו בהליך הקודם מוסיפה נופך ממשמעותי של חומרה להתנהלותו, והמלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת צו של"צ (כפי שגם על המשיב בהליך הקודם) והארכת המאסר המותנה איןנה מקובלת علينا.

כידוע, אין בית-המשפט מחויב להמלצת שירות המבחן ובכיעת עונשו של הנאשם מוטלת על כתפי בית-המשפט (ע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל**, פסקה 6 (24.8.81)):

"**שיעוריו של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקolio של בית המשפט, וזאת, אין יותר, מאשר שהוא אינו מופקד על הראייה הכלולית, הבוחנת גם את אלמנט ההרתעה הכללי ונתונים היוצאים באלה. לכן, אין לבוא בטרוריה אל שירות המבחן, אם הוא נתון דעתו בעיקר לאינטראס האישי של הנאשם, אף מוכן להציג הצעות לשיקום, המעווגנות, לעיתים, בהערכתה ובהתאמות ותו לא. השירות רואה את עיקר מעיניו במיצויו של היבט מוגדר של הנתונים, הנאספים לkrarat ההחלטה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיצר את האיזון הנאות בין הנתונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטוע או המקטוע.**".

ו"ט. סעיף 55(א) של חוק העונשין קובע: "**מי שנידון למאסר על-תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יזכה בבית-המשפט על הפעלת המאסר על-תנאי**".

סעיף 56(א) של חוק העונשין מאפשר את הארכת תקופת התנאי מטעמים שיירשמו מקום בו שכנו בית-המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על-תנאי.

בעניינו, ובשים לב לסוג העבירה, ולרבות העובדה שהמשיב לא הפיק לך מהרשעתו בהליך הקודם, איןנו רואים סיבה כלשהי שהיא בה כדי לשמש טעם להארכת המאסר המותנה.

כ. המשיב מלון חיים על קשיי הפרנסה שצפוים למשפחהו הואל ונוכח עבודות השירות סיוכיו למצוא מקום תעסוקה, לטענותו, הם נמכרים, ואולם מי שיש לו תעוזה לחזור ולבצע עבירה הסעת שב"ח שבגינה תלוי ועומד נגד עונש מאסר מותנה, **חדש ומחיצה בלבד** לאחר שניתן גזר-דיןו בגין עבירה זהה, חייב גם לשאת בתוצאה הטבעית הנובעת ממעשה העבירה שביצע.

בקשר זה אנו מפנים ל-רע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (14.9.09):

"**עزم אורכו של עונש המאסר על-תנאי שהוטל בגין הליך קודם אינו טעם מיוחד להארכתו,**

במיוחד כאשר הנאשם אינו מראה סימנים אמיתיים של הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית. הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל והארכת תקופת תנאי רק בשל היקפו של עונש המאסר על-תנאי שיש להפעילו, אינה מתישבת עם קו עוניי אפקטיבי ורואי בנסיבות המקרה".

כ"א. יחד עם זאת ובהביאנו בחשבן את הودאותו של המשיב, את הנסיבות המשפחתיות והכלכליות של המשיב ומשפחותו, כמתואר בתסקיר שירות המבחן ובדביו של המשיב בפניו, לרבות העובדה שעד להליך הקודם (בשנת 2018), לא הייתה למשיב כל מעורבות בפליליים, ומכיון שאין זו דרכה של ערצתה הערעור למצות את הדין עם הנאשם כשמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש, החלטנו להורות שעונש המאסר שהוא מתייחס על המשיב בגין העבירה מושא הליך זה ירצה **בחופף** לששת חודשים המאסר על-תנאי שנגזרו על המשיב בהליך הקודם, ושאנו מורים על הפעלתם, באופן שיתאפשר למשיב לרצות את ששת חודשים המאסר בעבודות שירות.

לצד זאת, אנו גם מטילים על המשיב ענישה הצופה פניו עתיד.

כ"ב. התוצאה מכל האמור לעיל היא שאנו מתערבים בגזר-דין של בית משפט קמא ומורים כדלקמן:

(1) אנו דנים את המשיב בגין העבירה בה הורשע בהליך זה לארבעה חודשים חדשין מאסר בפועל.

(2) אנו מרים על הפעלת ששת חודשים חדשין המותנה שהוטלו על המשיב ב-ת"פ (שלום חדרה) 18-07-8798 וזאת **בחופף** עם ארבעת חודשים המאסר בפועל שהוא מתייחס על המשיב כך שבסתה הכל היא על המשיב לרצות שישה חודשים מאסר בפועל.

(3) המשיב ירצה את ששת חודשים המאסר הנ"ל **על דרך עבודות שירות**.

על המשיב להתייצב בתאריך **20.2.2022** שעה 00:08 במשרדי הממונה על עבודות שירות ביחידת ברקאי, שלוחת צפון, סמוך לבית הסוהר מג'יד, לקליטה והצבה.

אנו מזהירים את המשיב כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים המצריכים התיצבות רציפה ולפי הנחיות החוק והमמונה וכל חריגה מכללים אלה יש בה כדי להביא להפסקת ריצוי עונשו בעבודות שירות ונשיית יתרת העונש במאסר בפועל מאחרוי סורג ובריח.

(4) אנו מבטלים את צו השלי"צ שהטיל בית משפט קמא על המשיב.

(5) אנו דנים את המשיב לארבעה חודשים מאסר **על-תנאי** למשך שלוש שנים וה坦אי הוא שהמשיב לא יעבור במשך שלוש שנים מהיום עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכנסה לישראל, התשי"ב-1952, וירושע בה.

(6) הקנס (ב亵 5,000 ל"נ או 25 ימי מאסר תמורה) שהטיל בית משפט קמא על המשיב יעמוד בעינו ללא שינוי.

מצירות בית-המשפט תמציא את העתק פסק הדין אל:

(1) הממונה על עבודות שירות.

(2) שירות המבחן למוגרים, מחוז חיפה, נפת חדרה.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ב, 23 דצמבר 2021, במעמד הנוכחים.

מ' דוד, שופט

א' בולוס, שופט

י' גריל, שופט עמידה
[אב"ד]